

XXXIX.

Forflag til Lov

om

Snefastning.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3dje Behandling den 24de Februar 1891.*)

§ 1.

Det paahviler enhver Købstad- og Sogneskommune at sørge for Snefastningen paa de inden for Kommunens Grænser beliggende offentlige Veje og Gangstier.

Efter Forflag fra Kommunalbestyrelsen kan Fritagelse for denne Forpligtelse dog for enkelte Bivejes Vedkommende, hvis Omstændighederne maatte tale derfor, tilstaaes af Amtsrådet — for Købstædernes Vedkommende af Amtmanden. Saadan Fritagelse kan kun meddeles for højst 3 Aar ad Gangen, og skal Kommunalbestyrelsen mindst 3 Uger, forinden Sagen forelægges Amtsrådet (Amtmanden), lade udgaa Bekendtgørelse om, at paa gældende Veje agtes undtagne fra Snefastning. Det bestemmes af vedkommende Kommunalbestyrelse, paa hvilke Gangstier Snefastning skal finde Sted; dens Beslutning i saa Henseende kan dog indankes for Amtsrådet (Amtmanden).

De Sogneskommuner, der ved ene at overtage Snefastningen paa Landevejsstrætninger, hvor efter de hidtil gældende Regler Beboere af andre Kommuner have deltaget i Arbejdet, saa en væsentlig Forøgelse af deres Snefastningsarbejde, erholde et i Forhold til den forøgede Byrde af Amtsrådet efter Forhandling med Sogneraadet for et Tidrum af 3 Aar ad Gangen fastsat passende aarligt Tilskud af Amtsrepartitionsfonden. Amtsrådets Bestemmelse kan af Sogneraadet indankes til Indenrigsministerens endelige Afgørelse.

§ 2.

Den Sogneraadene efter Forordningen af 27de Maj 1848 § 1 og Lov af 30te December 1858 § 1 — jfr. Lovene af 21de Juni 1867 § 9 og 6te Juli f. A. § 17 — tilkommende Ret til af Husmænd og Inderster at forlange visse Arbejdsdage præsterede til Kommunen ophæves fra den 1ste December 1891 at regne.

§ 3.

§ Sogneskommunerne bliver Snefastningen at udføre ved Naturalarbejde efter hedenansførte i §§ 4—14 indeholdte Regler.

*) Jfr. Tillæg C. Sp. 51 fg.; Tillæg B. Sp. 615 fg.; Tidenden: Sp. 955 fg. 1ste Behandling, Sp. 1132 fg. 2den Behandling.